

Колискова солдату.

Любов Геньба

Сказати, що це біль,
Це не сказать нічого...
Стелю важку постіль,
Іще, молитву Богу.
Бо десь там у степу,
Де місяць заблудився,
У кожному рядку молюсь,
Щоб син наснився.
Перехрестю цей світ:
Поспи, і куль не бійся!
Ти, враже, не слідкуй,
Щоб в сні йому не стрівся.
Поставлю, як мости,
Хрести, як загорожу.
Ти, Боже посвіти,
Я помолюсь як зможу...
Хай вийде він з війни,
На ганок, коло груші.
Горласті цвіркуни
Заколисають душу...
А завтра буде день,
Бабуся й кіт Микита...
Ти спи, мій синку, спи,
А я молюсь, щоб жив ти.